

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 19 januari 2022 – Global, Companhia de Seguros SA mot Autoridade Tributária e Aduaneira

(Mål C-42/22)

(2022/C 171/21)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i det nationella målet

Klagande: Global, Companhia de Seguros SA

Motpart: Autoridade Tributária e Aduaneira

Tolkningsfrågor

- A. Ska artikel 13 B a i sjätte mervärdesskattedirektivet, och följaktligen den nuvarande artikel 135.1 a i mervärdesskattedirektivet, ⁽¹⁾ tolkas så, att begreppet försäkrings- och återförsäkringstransaktioner, för tillämpningen av undantaget från mervärdesskatteplikt, innefattar anknytande eller kompletterande verksamhet som köp och försäljning av rester av skadade fordon?
- B. Ska artikel 13 B c i sjätte mervärdesskattedirektivet, ⁽²⁾ och följaktligen den senare artikel 136 a i mervärdesskattedirektivet, tolkas så, att köp och försäljning av rester av skadade fordon endast anses undantagna från mervärdesskatt om dessa varor inte har gett rätt till avdrag för mervärdesskatt?
- C. Strider det mot principen om mervärdesskattens neutralitet att ett försäkringsbolags försäljning av rester av skadade fordon inte är undantagen från mervärdesskatt när det inte har förelegat någon rätt till avdrag för mervärdesskatt?

⁽¹⁾ Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EUT L 145, 1977, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

Talan väckt den 2 februari 2022 – Europeiska kommissionen mot Rumänien

(Mål C-69/22)

(2022/C 171/22)

Rättegångsspråk: rumänska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Noll-Ehlers och M. Ioan)

Svarande: Rumänien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Rumänien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 6.1 och artikel 10.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) av den 14 december 2016 om minskning av nationella utsläpp av vissa luftföroreningar, om ändring av direktiv 2003/35/EG ⁽¹⁾ och om upphävande av direktiv 2001/81/EG genom att inte anta ett nationellt luftvårdsprogram och sända detta till Europeiska kommissionen, och

— förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen har gjort gällande att direktiv 2016/2284 innehåller åtaganden om utsläppsminskningar för fem huvudsakliga luftföroreningar för perioden 2020-2029 och från och med år 2030. För att uppfylla dessa åtaganden om utsläppsminskningar och bidra till unionens luftkvalitetsmål är medlemsstaterna enligt artikel 6.1 i direktiv 2016/2284 skyldiga att anta ett nationellt luftvårdsprogram.

I enlighet med artikel 10.1 i direktiv 2016/2284 var Rumänien skyldigt att sända sitt nationella luftvårdsprogram till kommissionen senast den 1 april 2019, och de åtgärder som de rumänska myndigheterna planerade skulle ha inletts före det datumet.

Kommissionen anser därför att Rumänien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 6.1 och artikel 10.1 i direktiv 2016/2284 genom att inte ha antagit och till kommissionen ha sänt sitt nationella luftvårdsprogram fram till dagen för väckande av förevarande talan.

(¹) EUT L 344, 2014, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas (Litauen) den 4 februari 2022 – M.A. mot Valstybės sienos apsaugos tarnyba

(Mål C-72/22)

(2022/C 171/23)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas

Parter i det nationella målet

Klagande: M.A.

Motpart: Valstybės sienos apsaugos tarnyba

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 7.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU (¹) av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd, jämförd med artikel 4.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU (²) av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet, tolkas så, att den utgör hinder för nationell lagstiftning, såsom den tillämpliga i förevarande mål, enligt vilken en utlänning som har rest in i och olagligen vistas i en medlemsstat, under sådana omständigheter då undantagstillstånd eller en nationell nödsituation har utlysts till följd av en massiv tillströmning av utlänningar, i princip inte tillåts inge en ansökan om internationellt skydd?
2. Om den första frågan besvaras jakande: Ska artikel 8.2 och 8.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/33/EU (³) av den 26 juni 2013 om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd tolkas så, att den utgör hinder för nationell lagstiftning enligt vilken en asylsökande får hållas i förvar enbart på grund av att denne har rest in i Republiken Litauen genom att olagligen passera gränsen till detta land, under sådana omständigheter då undantagstillstånd eller en nationell nödsituation har utlysts till följd av en massiv tillströmning av utlänningar?

(¹) EUT L 180, 2013, s. 60.

(²) EUT L 337, 2011, s. 9.

(³) EUT L 180, 2013, s. 96.